

Uchwała Nr 27.348.2020
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie
z dnia 17 listopada 2020 roku

w sprawie: orzeczenia nieważności w części uchwały Nr XXXVIII/1199/2020 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 października 2020 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty, oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik i worek o określonej pojemności.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2137), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1

Orzeka o nieważności w części uchwały Nr XXXVIII/1199/2020 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 października 2020 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty, oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik i worek o określonej pojemności, tj. § 1 pkt 2 w zakresie, jakim dodaje w zmienionej uchwale § 1a ust. 1 w brzmieniu, cyt.:

„Na potrzeby ustalenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, na której zamieszkują mieszkańcy, przez ilość zużytej wody rozumie się średniomiesięczne zużycie wody obliczone za okres 6 kolejnych miesięcy przypadających w okresie 12 miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym powstał obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w oparciu o wskazanie wodomierza głównego przypisanego do danej nieruchomości lub informację, fakturę lub korektę faktury uzyskaną z przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego”, z powodu istotnego naruszenia art. 6j ust. 3e ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1439).

§ 2

Na niniejszą uchwałę przysługuje Miastu Stołecznemu Warszawa prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 21 października 2020 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwała Nr XXXVIII/1199/2020 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 października 2020 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty

za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty, oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik i worek o określonej pojemności.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała pozostaje w nadzorze Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 1 pkt 2 badanej uchwały Rada Miasta Stołecznego Warszawy wprowadziła § 1a ust. 1 do dotychczas obowiązującej uchwały w brzmieniu, cyt.:

„Na potrzeby ustalenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, na której zamieszkują mieszkańcy, przez ilość zużytej wody rozumie się średniomiesięczne zużycie wody obliczone za okres 6 kolejnych miesięcy przypadających w okresie 12 miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym powstał obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w oparciu o wskazanie wodomierza głównego przypisanego do danej nieruchomości lub informację, fakturę lub korektę faktury uzyskaną z przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego”.

Zgodnie z art. 6j ust. 3e ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w przypadku wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w ust. 1 pkt 2 (ilość zużytej wody z danej nieruchomości) ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia zasad ustalania ilości zużytej wody na potrzeby ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Uchwalanie zasad, o których mowa wyżej należy do wyłącznej (niezbywalnej) kompetencji rady gminy.

Formułując podstawę ustalania średniomiesięcznego zużycia wody, jako odczyt wskazania wodomierza głównego przypisanego do danej nieruchomości lub informację, fakturę lub korektę faktury uzyskaną z przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego, Rada Miasta Stołecznego Warszawy użyła spójnika „lub”, czyli tzw. alternatywy łącznej, nie wskazując jednocześnie zasad wyboru dla okoliczności, zgodnie z którymi właściciel nieruchomości zobowiązany byłby do zastosowania jednej z metod w pierwszej kolejności.

W ocenie Kolegium Izby uchwała nie wskazuje, która metoda obliczenia w pierwszej kolejności powinna być zastosowana, a jeżeli obie metody miałyby być zastosowane, to którą należy uwzględnić w przypadku powstania rozbieżności.

Kolegium Izby zwraca uwagę, że Rada Miasta Stołecznego Warszawy powinna jednoznacznie określić, co jest źródłem informacji o ilości zużytej wody w konkretnych sytuacjach (przykładowo, w jakiej sytuacji źródłem informacji o ilości zużytej wody jest faktura, a w jakiej - odczyt z wodomierza).

Mając powyższe na uwadze, Kolegium Izby doszło do przekonania, że zamieszczenie w § 1 pkt 2 badanej uchwały postanowienia dającego właścicielowi nieruchomości prawo wyboru metody ustalania średniomiesięcznego zużycia wody - na potrzeby ustalenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi - bez jednoznacznych

kryteriów dokonania tego wyboru, sprawia, że wskazana regulacja jest nieprecyzyjna i niejasna oraz stwarza daleko idący luz interpretacyjny (dowolność).

Rada Miasta Stołecznego Warszawy nie wypełniła zatem nałożonego na nią ustawowego obowiązku określenia zasad ustalania ilości zużytej wody na potrzeby ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, iż przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób wyczerpujący, precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu (tak: wyrok NSA z dnia 6 czerwca 1995 r. sygn. akt SA/Gd 2949/94; wyrok WSA w Lublinie z dnia 19 września 2008 r. sygn. akt II SA/LU 485/08, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 października 2005 r. sygn. akt II SA/Wr 385/05).

W związku z powyższym, Kolegium Izby uznało, iż wskazany zapis w sposób istotny narusza dyspozycję art. 6j ust. 3e ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, dlatego orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski